ZBIERKA ZÁKONOV
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 2004

Vyhlásené: 03.07.2004 Vyhlásená verzia v Zbierke zákonov Slovenskej republiky

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

386

OZNÁMENIE
Ministerstva zahraničných vecí Slovenskej republiky

Ministerstvo zahraničných vecí Slovenskej republiky oznamuje, že 14. mája 2003 bola v Bratislave podpísaná Zmluva medzi Slovenskou republikou a Slovinskou republikou o zamedzení dvojitého zdanenia a zabránení daňovému úniku v odbore daní z príjmov a z majetku. Národná rada Slovenskej republiky vyslovila súhlas so zmluvou uznesením č. 386 zo 4. júla 2003 a súčasne rozhodla, že ide o medzinárodnú zmluvu podľa článku 7 ods. 5 Ústavy Slovenskej republiky, ktorá má prednosť pred zákonmi Slovenskej republiky. Prezident Slovenskej republiky zmluvu ratifikoval 26. augusta 2003.

Zmluva nadobudne platnosť 11. júla 2004 na základe článku 29 ods. 2.

Dňom nadobudnutia platnosti tejto zmluvy sa skončí medzi Slovenskou republikou a Slovinskou republikou platnosť Zmluvy medzi Československou socialistickou republikou a Socialistickou federatívnou republikou Juhosláviou o zamedzení dvojitého zdanenia v odbore daní z príjmu a z majetku podpísanej v Prahe 2. novembra 1981 a jej ustanovenia sa prestanú vykonávať od dátumu, keď sa začne vykonávať táto zmluva v súlade s ustanoveniami odseku 2 (vyhláška č. 99/1983 Zb.).

K oznámeniu č. 386
2004 Z. z.

ZMLUVA medzi Slovenskou republikou a Slovinskou republikou o zamedzení dvojitého zdanenia a zabránení daňovému úniku v odbore daní z príjmov a z majetku Slovenská republika a Slovinská republika, želajúc si uzavrieť zmluvu o zamedzení dvojitého zdanenia a zabránení daňovému úniku v odbore daní z príjmov a z majetku, dohodli sa takto:

Článok 1
Osoby, na ktoré sa zmluva vzťahuje

Táto zmluva sa vzťahuje na osoby, ktoré sú rezidentmi jedného alebo oboch zmluvných štátov.

Článok 2
Dane, na ktoré sa zmluva vzťahuje

1. Táto zmluva sa vzťahuje na dane z príjmov a z majetku ukladané v mene niektorého zmluvného štátu alebo jeho nižších správnych útvarov, alebo miestnych orgánov bez ohľadu na spôsob ich vyberania.
2. Za dane z príjmov a z majetku sa považujú všetky dane vyberané z celkových príjmov, z celkového majetku alebo z časti príjmov alebo majetku vrátane daní zo zisku zo scudzenia hnuteľného alebo nehnuteľného majetku, daní z celkovej čiastky miezd alebo platov vyplácaných podnikmi, ako aj daní z prírastku majetku.
3. Súčasné dane, na ktoré sa táto zmluva vzťahuje, sú najmä:
   a) na Slovensku:
      (i) daň z príjmov fyzických osôb,
      (ii) daň z príjmov právnických osôb,
      (iii) daň z nehnuteľností,
      (ďalej len „slovenská daň“),
   b) v Slovinsku:
      (i) daň z príjmov fyzických osôb,
      (ii) daň zo ziskov právnických osôb,
      (iii) daň z majetku,
      (ďalej len „slovinská daň“).
4. Táto zmluva sa vzťahuje aj na všetky dane rovnakého alebo v podstate podobného druhu, ktoré sa budú ukladať odo dňa podpisu tejto zmluvy popri súčasných daniach alebo namiesto nich. Príslušné orgány zmluvných štátov si vzájomne oznámia všetky podstatné zmeny, ktoré sa uskutočnili v ich daňových právnych predpisoch.

Článok 3
Všeobecné definície

1. Na účely tejto zmluvy, ak súvislosť nevyžaduje odlišný výklad,
   a) výraz „Slovensko“ označuje Slovenskú republiku a použitý v zemepisnom zmysle označuje jej územie, na ktorom Slovenská republika vykonáva svoje suverénne práva a jurisdikciu v súlade s pravidlami medzinárodného práva,
   b) výraz „Slovinsko“ označuje Slovinskú republiku, a keď je použitý v zemepisnom zmysle, zahŕňa územie Slovinska vrátane morskej oblasti, morského dna a podložia priliehajúceho k výsostným vodám, na ktorých môže Slovinsko vykonávať svoje suverénne práva a jurisdikciu v súlade s vnútroštátnymi právnymi predpismi a medzinárodným právom,
   c) výrazy „jeden zmluvný štát“ a „druhý zmluvný štát“ označujú podľa súvislostí Slovensko alebo Slovinsko,
   d) výraz „osoba“ zahŕňa fyzickú osobu, spoločnosť a všetky iné združenia osôb,

e) výraz „spoločnosť“ označuje každú právnickú osobu alebo každého nositeľa práv považovaného na účely zdanenia za právnickú osobu,

f) výrazy „podnik jedného zmluvného štátu“ a „podnik druhého zmluvného štátu“ označujú podľa okolností podnik prevádzkovaný rezidentom jedného zmluvného štátu a podnik prevádzkovaný rezidentom druhého zmluvného štátu,

g) výraz „medzinárodná doprava“ označuje každú dopravu uskutočňovanú loďou, lietadlom alebo cestným vozidlom prevádzkovanú podnikom, ktorého miesto skutočného vedenia je v jednom zmluvnom štáte, okrem prípadov, ak taká loď, lietadlo alebo cestné vozidlo je prevádzkované len medzi miestami v druhom zmluvnom štáte,

h) výraz „štátny príslušník“ označuje:

(i) každú fyzickú osobu, ktorá má štátne občianstvo niektorého zmluvného štátu,

(ii) každú právnickú osobu, osobnú obchodnú spoločnosť (partnership) alebo združenie zriadené podľa právnych predpisov platných v niektorom zmluvnom štáte,

i) výraz „príslušný orgán“ označuje:

(i) na Slovensku Ministerstvo financií Slovenskej republiky alebo ním splnomocnený orgán,

(ii) v Slovinsku Ministerstvo financií Slovinskej republiky alebo ním splnomocnený orgán.

2. Vždy, keď ide o uplatňovanie tejto zmluvy niektorým zmluvným štátom, každý výraz nedefinovaný v zmluve, ak si to súvislosť nevyžaduje inak, bude mať taký význam, aký má v danom čase podľa právnych predpisov tohto štátu na účely daní, na ktoré sa vzťahuje táto zmluva, pričom akýkoľvek význam podľa príslušných daňových predpisov tohto štátu bude prevažovať nad významom, ktorý má tento výraz podľa iných právnych predpisov tohto štátu.

Článok 4
Rezident

1. Na účely tejto zmluvy výraz „rezident zmluvného štátu“ označuje každú osobu, ktorá podľa právnych predpisov tohto štátu podlieha v tomto štáte zdaneniu z dôvodu svojho bydliska, trvalého pobytu, miesta vedenia alebo každého iného podobného kritéria, a zahŕňa aj tento štát a každý jeho nižší správny útvar alebo miestny orgán. Tento výraz však nezahŕňa žiadnu osobu, ktorá podlieha zdaneniu v tomto štáte iba z dôvodu príjmov zo zdrojov v tomto štáte alebo z majetku umiestneného v tomto štáte.

2. Ak je fyzická osoba podľa ustanovení odseku 1 rezidentom oboch zmluvných štátov, určí sa jej postavenie takto:

a) táto osoba sa považuje za rezidenta len toho štátu, v ktorom má stály byt; ak má stály byt v oboch štátoch, považuje sa za rezidenta len toho štátu, ku ktorému má užšie osobné a hospodárske vzťahy (stredisko životných záujmov),

b) ak nemožno určiť, v ktorom štáte má táto osoba stredisko svojich životných záujmov, alebo ak nemá stály byt v žiadnom štáte, považuje sa za rezidenta len toho štátu, v ktorom sa obvykle zdržiava,

c) ak sa táto osoba obvykle zdržiava v oboch štátoch, alebo sa nezdržiava v žiadnom z nich, považuje sa za rezidenta len toho štátu, ktorého je štátnym príslušníkom,

d) ak je táto osoba štátnym príslušníkom oboch štátov, alebo žiadneho z nich, príslušné orgány zmluvných štátov sa vynasnažia upraviť túto otázku vzájomnou dohodou.

3. Ak je podľa ustanovení odseku 1 osoba, iná než fyzická osoba, rezidentom oboch zmluvných štátov, považuje sa za rezidenta len toho štátu, v ktorom sa nachádza miesto jej skutočného vedenia.

Článok 5
Stála prevádzkareň

1. Na účely tejto zmluvy výraz „stála prevádzkareň“ označuje trvalé zariadenie na podnikanie, ktorého prostredníctvom podnik vykonáva úplne alebo čiastočne svoju činnosť.

2. Výraz „stála prevádzkareň“ zahŕňa najmä

a) miesto vedenia,

b) pobočku,

c) kanceláriu,

d) továreň,

e) dielňu, a

f) baňu, nálezisko ropy alebo plynu, lom alebo akékoľvek iné miesto ťažby prírodných zdrojov.

3. Výraz „stála prevádzkareň“ rovnako zahŕňa

a) stavenisko alebo stavbu, alebo montážny alebo inštalačný projekt, ale len vtedy, ak trvá dlhšie ako dvanásť mesiacov,

b) poskytovanie služieb vrátane poradenských a manažérskych služieb podnikom jedného zmluvného štátu prostredníctvom zamestnancov alebo iných pracovníkov zamestnaných podnikom na také účely, ale len ak činnosti takého charakteru trvajú na území druhého zmluvného štátu počas jedného alebo viacerých období presahujúcich v úhrne 183 dní v akomkoľvek dvanásťmesačnom období.

4. Bez ohľadu na predchádzajúce ustanovenia tohto článku výraz „stála prevádzkareň“ nezahŕňa

a) zariadenie, ktoré sa využíva iba na účely uskladnenia, vystavenia alebo dodania tovaru patriaceho podniku,

b) zásobu tovaru patriaceho podniku, ktorá sa udržiava iba na účely uskladnenia, vystavenia alebo dodania,

c) zásobu tovaru patriaceho podniku, ktorá sa udržiava iba na účely spracovania iným podnikom,

d) trvalé zariadenie na podnikanie, ktoré sa udržiava iba na účely nákupu tovaru alebo zhromažďovania informácií pre podnik,

e) trvalé zariadenie na podnikanie, ktoré sa udržiava iba na účely poskytovania akýchkoľvek iných činností, ktoré majú pre podnik prípravný alebo pomocný charakter,

f) trvalé zariadenie na podnikanie, ktoré sa udržiava iba na účely vykonávania akýchkoľvek kombinovaných činností uvedených v písmenách a) až e), ak celková činnosť trvalého zariadenia na podnikanie, vyplývajúca z tejto kombinácie, má prípravný alebo pomocný charakter.

5. Ak bez ohľadu na ustanovenia odsekov 1 a 2 osoba - iná ako nezávislý zástupca v zmysle odseku 6 - koná v zmluvnom štáte v mene podniku a má a obvykle uplatňuje právomoc uzavierať zmluvy v mene podniku, tak tento podnik má stálu prevádzkareň v tomto štáte vo vzťahu ku všetkým činnostiam, ktoré táto osoba vykonáva pre podnik, ak činnosti tejto osoby nie sú obmedzené na činnosti uvedené v odseku 4, ktoré by nezakladali existenciu stálej prevádzkarne podľa ustanovení tohto odseku, keby sa vykonávali prostredníctvom trvalého zariadenia na podnikanie.

6. Nepredpokladá sa, že podnik má stálu prevádzkareň v zmluvnom štáte len preto, že v tomto štáte vykonáva svoju činnosť prostredníctvom makléra, generálneho komisionára alebo akéhokoľvek iného nezávislého zástupcu, ak tieto osoby konajú v rámci svojej riadnej činnosti.

7. Skutočnosť, že spoločnosť, ktorá je rezidentom jedného zmluvného štátu, ovláda spoločnosť alebo je ovládaná spoločnosťou, ktorá je rezidentom druhého zmluvného štátu alebo ktorá vykonáva svoju činnosť v tomto druhom štáte (či už prostredníctvom stálej prevádzkarne, alebo inak), nevytvorí sama osebe z ktorejkoľvek tejto spoločnosti stálu prevádzkareň druhej spoločnosti.

Článok 6

Príjmy z nehnuteľného majetku

1. Príjmy, ktoré poberá rezident jedného zmluvného štátu z nehnuteľného majetku (vrátane príjmov z poľnohospodárstva alebo lesníctva) umiestneného v druhom zmluvnom štáte, môžu byť zdanené v tomto druhom štáte.

2. Výraz „nehnuteľný majetok“ má taký význam, aký má podľa právnych predpisov zmluvného štátu, v ktorom je tento majetok umiestnený. V každom prípade tento výraz zahŕňa príslušenstvo nehnuteľného majetku, živý a mŕtvy inventár používaný v poľnohospodárstve a lesníctve, práva vzťahujúce sa na pozemky podľa ustanovení občianskeho práva, právo užívania nehnuteľného majetku a práva na premenlivé alebo pevné platby za ťažbu alebo za povolenie na ťažbu nerastných ložísk, prameňov a iných prírodných zdrojov; lode, člny a lietadlá sa nepovažujú za nehnuteľný majetok.
3. Ustanovenia odseku 1 sa uplatnia na príjmy z priameho užívania, z nájmu alebo z každého iného spôsobu užívania nehnuteľného majetku.
4. Ustanovenia odsekov 1 a 3 sa vzťahujú aj na príjmy z nehnuteľného majetku podniku a na príjmy z nehnuteľného majetku užívaného na výkon nezávislých osobných činností.

Článok 7

Zisky podniku

1. Zisky podniku jedného zmluvného štátu podliehajú zdaneniu len v tomto štáte, ak podnik nevykonáva svoju činnosť v druhom zmluvnom štáte prostredníctvom stálej prevádzkarne, ktorá sa tam nachádza. Ak podnik vykonáva svoju činnosť takýmto spôsobom, môžu byť zisky podniku zdanené v tomto druhom štáte, ale iba v takom rozsahu, v akom ich možno pripočítať tejto stálej prevádzkarni.
2. Ak podnik jedného zmluvného štátu vykonáva svoju činnosť v druhom zmluvnom štáte prostredníctvom stálej prevádzkarne, ktorá sa tam nachádza, tejto stálej prevádzkarni sa, s výnimkou ustanovení odseku 3, v každom zmluvnom štáte pripočítavajú zisky, ktoré by mohla dosiahnuť, keby ako samostatný podnik vykonávala rovnaké alebo podobné činnosti za rovnakých alebo podobných podmienok a keby bola úplne nezávislá od podniku, ktorého je stálou prevádzkarňou.
3. Pri stanovení ziskov stálej prevádzkarne sa povoľuje odpočítať náklady vynaložené na činnosť tejto stálej prevádzkarne vrátane výdavkov na vedenie a všeobecných administratívnych výdavkov takto vynaložených, či už vznikli v tom štáte, v ktorom sa táto stála prevádzkareň nachádza, alebo inde.
4. Ak je v niektorom zmluvnom štáte obvyklé stanoviť zisky, ktoré sa majú pripočítať stálej prevádzkarni na základe rozdelenia celkových ziskov podniku jeho rôznym častiam, ustanovenie odseku 2 nevylučuje, aby tento zmluvný štát stanovil zisky, ktoré majú byť zdanené takýmto obvyklým rozdelením; použitý spôsob rozdelenia zisku však musí byť taký, aby výsledok bol v súlade so zásadami stanovenými v tomto článku.
5. Stálej prevádzkarni sa nepripočítavajú žiadne zisky na základe skutočnosti, že iba nakupovala tovar pre podnik.
6. Zisky, ktoré sa majú pripočítať stálej prevádzkarni, sa na účely predchádzajúcich odsekov určia každý rok rovnakým spôsobom, ak neexistujú dostatočné dôvody na iný postup.
7. Ak zisky zahŕňajú časti príjmov osobitne uvedených v iných článkoch tejto zmluvy, ustanovenia tých článkov nebudú dotknuté ustanoveniami tohto článku.

Článok 8

Medzinárodná doprava

1. Zisky z prevádzkovania lodí, lietadiel alebo cestných vozidiel v medzinárodnej doprave podliehajú zdaneniu len v zmluvnom štáte, v ktorom sa nachádza miesto skutočného vedenia podniku.
2. Ak miesto skutočného vedenia podniku, ktorý sa zaoberá vodnou dopravou, je na palube lode, potom sa považuje za umiestnené v tom zmluvnom štáte, v ktorom sa nachádza domovský prístav tejto lode, alebo ak takýto domovský prístav nie je, v tom zmluvnom štáte, ktorého je prevádzkovateľ lode rezidentom.
3. Ustanovenia odseku 1 sa uplatnia aj na zisky z účasti na poole, spoločnej prevádzke alebo na medzinárodnej prevádzkovej organizácii.

Článok 9
Prepojené podniky

1. Ak

   a) sa podnik jedného zmluvného štátu zúčastňuje priamo alebo nepriamo na riadení, kontrole alebo na majetku podniku druhého zmluvného štátu alebo

   b) sa tie isté osoby priamo alebo nepriamo zúčastňujú na riadení, kontrole alebo na majetku podniku jedného zmluvného štátu i podniku druhého zmluvného štátu

   a ak sú v týchto prípadoch oba podniky vo svojich obchodných alebo finančných vzťahoch viazané podmienkami, ktoré sa dohodli alebo im boli uložené a ktoré sa líšia od podmienok, ktoré by si dohodli nezávislé podniky, potom môžu byť akékoľvek zisky, ktoré by, nebyť týchto podmienok, jeden z nich dosiahol, ale vzhľadom na tieto podmienky ich nedosiahol, zahrnuté do ziskov tohto podniku a následne zdanené.

2. Ak jeden zmluvný štát zahrnie do ziskov podniku tohto štátu a následne zdaní zisky, z ktorých bol podnik druhého zmluvného štátu zdanený v tomto druhom štáte, a zisky takto zahrnuté sú zisky, ktoré by bol dosiahol podnik skôr uvedeného štátu, ak by podmienky dohodnuté medzi týmito dvoma podnikmi boli také, aké by sa dohodli medzi nezávislými podnikmi, potom tento druhý štát primerane upraví sumu dane uloženej z týchto ziskov v tomto štáte. Pri stanovení tejto úpravy sa bude postupovať s náležitým ohľadom na iné ustanovenia tejto zmluvy a príslušné orgány zmluvných štátov môžu v prípade potreby vzájomne konzultovať.

3. Ustanovenia odseku 2 sa neuplatnia v prípade podvodu alebo vedomého zanedbania povinností alebo nedbalosti.

Článok 10
Dividendy

1. Dividendy vyplácané spoločnosťou, ktorá je rezidentom jedného zmluvného štátu, rezidentovi druhého zmluvného štátu sa môžu zdaniť v tomto druhom štáte.

2. Tieto dividendy sa však môžu zdaniť aj v zmluvnom štáte, ktorého je spoločnosť vyplácajúca dividendy rezidentom, a to podľa právnych predpisov tohto štátu, ak je však skutočný vlastník dividend rezidentom druhého zmluvného štátu, daň takto stanovená nepresiahne

   a) 5 % hrubej sumy dividend, ak skutočným vlastníkom je spoločnosť, ktorá priamo vlastní najmenej 25 % majetku spoločnosti vyplácajúcej dividendy,

   b) v prípade slovenskej osobnej obchodnej spoločnosti (partnership) 5 % hrubej sumy dividend, ak skutočným vlastníkom je spoločnosť - rezident Slovenska - ktorá je partnerom v slovenskej osobnej obchodnej spoločnosti (partnership) a ktorá sama priamo vlastní najmenej 25 % majetku spoločnosti vyplácajúcej dividendy,

   c) 15 % hrubej sumy dividend vo všetkých ostatných prípadoch.

   Príslušné orgány zmluvných štátov upravia vzájomnou dohodou spôsob uplatnenia týchto obmedzení.

   Tento odsek neovplyvní zdanenie ziskov spoločnosti, z ktorých sú dividendy vyplácané.

3. Výraz „dividendy“ použitý v tomto článku označuje príjmy z akcií, zakladateľských akcií alebo z iných práv podieľať sa na zisku s výnimkou pohľadávok, ako aj iné príjmy, ktoré sa zdaňujú rovnakým spôsobom ako príjmy z akcií podľa právnych predpisov toho štátu, ktorého je spoločnosť rozdeľujúca zisk rezidentom.

4. Ustanovenia odsekov 1 a 2 sa neuplatnia, ak skutočný vlastník dividend, ktorý je rezidentom jedného zmluvného štátu, vykonáva v druhom zmluvnom štáte, ktorého je spoločnosť vyplácajúca dividendy rezidentom, činnosť prostredníctvom stálej prevádzkarne, ktorá sa tam nachádza, alebo vykonáva v tomto druhom štáte nezávislé osobné činnosti zo stálej základne, ktorá sa tam nachádza, a ak účasť, v súvislosti s ktorou sa dividendy vyplácajú, sa skutočne viaže na túto stálu prevádzkareň alebo na túto stálu základňu. V takom prípade sa podľa okolností uplatnia ustanovenia článku 7 alebo článku 14.

5. Ak spoločnosť, ktorá je rezidentom jedného zmluvného štátu, dosahuje zisky alebo príjmy z druhého zmluvného štátu, nemôže tento druhý štát zdaniť dividendy vyplácané spoločnosťou s výnimkou prípadov, ak sú tieto dividendy vyplácané rezidentovi tohto druhého štátu alebo ak sa

účasť, v súvislosti s ktorou sa dividendy vyplácajú, skutočne viaže na stálu prevádzkareň alebo na stálu základňu nachádzajúcu sa v tomto druhom štáte, a ani nemôže zdaniť nerozdelené zisky spoločnosti daňou z nerozdelených ziskov spoločnosti, aj keď vyplácané dividendy alebo nerozdelené zisky pozostávajú úplne alebo čiastočne zo ziskov alebo z príjmov dosiahnutých v tomto druhom štáte.

Článok 11

Úroky

1. Úroky majúce zdroj v jednom zmluvnom štáte a vyplácané rezidentovi druhého zmluvného štátu sa môžu zdaniť v tomto druhom štáte.
2. Tieto úroky sa však môžu zdaniť aj v tom zmluvnom štáte, v ktorom majú zdroj, a to podľa právnych predpisov tohto štátu, ak je však skutočný vlastník úrokov rezidentom druhého zmluvného štátu, daň takto stanovená nepresiahne 10 % hrubej sumy úrokov.
   Príslušné orgány zmluvných štátov upravia vzájomnou dohodou spôsob uplatnenia týchto obmedzení.
3. Výraz „úroky“ použitý v tomto článku označuje príjmy z pohľadávok akéhokoľvek druhu, zabezpečených alebo nezabezpečených záložným právom na nehnuteľnosť, bez ohľadu na to, či majú, alebo nemajú právo účasti na ziskoch dlžníka, a najmä príjmy z vládnych cenných papierov a príjmy z obligácií alebo z dlhopisov vrátane prémií a výhier spojených s týmito cennými papiermi, obligáciami alebo dlhopismi, nezahŕňa však žiadne príjmy, ktoré sa považujú za dividendy podľa článku 10. Penále ukladané za oneskorenú platbu sa nepovažuje za úroky na účely tohto článku.
4. Ustanovenia odsekov 1 a 2 sa neuplatnia, ak skutočný vlastník úrokov, ktorý je rezidentom jedného zmluvného štátu, vykonáva v druhom zmluvnom štáte, v ktorom majú úroky zdroj, činnosť prostredníctvom stálej prevádzkarne, ktorá sa tam nachádza, alebo v tomto druhom štáte vykonáva nezávislé osobné činnosti zo stálej základne, ktorá sa tam nachádza, a ak pohľadávka, z ktorej sa úroky platia, sa skutočne viaže na túto stálu prevádzkareň alebo na túto stálu základňu. V takom prípade sa podľa okolností uplatnia ustanovenia článku 7 alebo článku 14.
5. Predpokladá sa, že úroky majú zdroj v zmluvnom štáte, ak platiteľ je rezidentom tohto štátu. Ak však osoba platiaca úroky, bez ohľadu na to, či je, alebo nie je rezidentom niektorého zmluvného štátu, má v zmluvnom štáte stálu prevádzkareň alebo stálu základňu, v súvislosti s ktorou vznikol dlh, z ktorého sú úroky platené a tieto úroky idú na ťarchu tejto stálej prevádzkarne alebo stálej základne, potom sa predpokladá, že úroky majú zdroj v tom štáte, v ktorom sa nachádza stála prevádzkareň alebo stála základňa.
6. Ak v dôsledku osobitných vzťahov existujúcich medzi platiteľom a skutočným vlastníkom úrokov alebo medzi nimi a treťou osobou suma úrokov, vzťahujúca sa na pohľadávku, z ktorej sa úroky platia, presahuje sumu, ktorú by bol dohodol platiteľ so skutočným vlastníkom, keby také vzťahy neexistovali, uplatnia sa ustanovenia tohto článku len na túto naposledy uvedenú sumu. Časť platieb presahujúca túto sumu sa v tomto prípade zdaní podľa právnych predpisov každého zmluvného štátu s prihliadnutím na ostatné ustanovenia tejto zmluvy.

Článok 12

Licenčné poplatky

1. Licenčné poplatky, majúce zdroj v jednom zmluvnom štáte a vyplácané rezidentovi druhého zmluvného štátu, sa môžu zdaniť v tomto druhom štáte.
2. Tieto licenčné poplatky sa však môžu zdaniť aj v zmluvnom štáte, v ktorom majú zdroj, a to podľa právnych predpisov tohto štátu; ak je však skutočný vlastník licenčných poplatkov rezidentom druhého zmluvného štátu, daň takto stanovená nepresiahne 10 % hrubej sumy licenčných poplatkov.
   Príslušné orgány zmluvných štátov upravia vzájomnou dohodou spôsob uplatnenia týchto obmedzení.
3. Výraz „licenčné poplatky“ použitý v tomto článku označuje platby akéhokoľvek druhu obdržané ako odplata za použitie alebo za právo na použitie akéhokoľvek autorského práva k literárnemu, umeleckému alebo vedeckému dielu vrátane kinematografických filmov a filmov alebo nahrávok

pre rozhlasové alebo televízne vysielanie, akéhokoľvek patentu, ochrannej známky, návrhu alebo modelu, plánu, tajného vzorca alebo postupu, alebo za použitie alebo za právo na použitie priemyselného, obchodného alebo vedeckého zariadenia, alebo za informácie, ktoré sa vzťahujú na priemyselné, obchodné alebo vedecké skúsenosti.

4. Ustanovenia odsekov 1 a 2 sa neuplatnia, ak skutočný vlastník licenčných poplatkov, ktorý je rezidentom jedného zmluvného štátu, vykonáva v druhom zmluvnom štáte, v ktorom majú licenčné poplatky zdroj, činnosť prostredníctvom stálej prevádzkarne, ktorá sa tam nachádza, alebo vykonáva v tomto druhom štáte nezávislé osobné činnosti zo stálej základne, ktorá sa tam nachádza, a ak právo alebo majetok, za ktorý sa platia licenčné poplatky, sa skutočne viažu na túto stálu prevádzkareň alebo na túto stálu základňu. V takom prípade sa podľa okolností uplatnia ustanovenia článku 7 alebo článku 14.

5. Predpokladá sa, že licenčné poplatky majú zdroj v zmluvnom štáte, ak platiteľ je rezidentom tohto štátu. Ak však osoba platiaca licenčné poplatky, bez ohľadu na to, či je, alebo nie je rezidentom niektorého zmluvného štátu, má v zmluvnom štáte stálu prevádzkareň alebo stálu základňu, v súvislosti s ktorou vznikla povinnosť platiť licenčné poplatky, ktoré idú na ťarchu tejto stálej prevádzkarne alebo stálej základne, potom sa predpokladá, že tieto licenčné poplatky majú zdroj v tom štáte, v ktorom sa nachádza stála prevádzkareň alebo stála základňa.

6. Ak v dôsledku osobitných vzťahov existujúcich medzi platiteľom a skutočným vlastníkom licenčných poplatkov alebo medzi nimi a treťou osobou suma licenčných poplatkov, vzťahujúca sa na použitie, na právo alebo na informácie, za ktoré sa platia licenčné poplatky, presahuje sumu, ktorú by bol dohodol platiteľ so skutočným vlastníkom, keby také vzťahy neexistovali, uplatnia sa ustanovenia tohto článku len na túto naposledy uvedenú sumu. Časť platieb presahujúca túto sumu sa v tomto prípade zdaní podľa právnych predpisov každého zmluvného štátu s prihliadnutím na ostatné ustanovenia tejto zmluvy.

Článok 13
Zisky zo scudzenia majetku

1. Zisky, ktoré poberá rezident jedného zmluvného štátu zo scudzenia nehnuteľného majetku uvedeného v článku 6 a umiestneného v druhom zmluvnom štáte, sa môžu zdaniť v tomto druhom štáte.

2. Na účely odseku 1 zisky zo scudzenia nehnuteľného majetku uvedeného v článku 6 a umiestneného v druhom zmluvnom štáte budú zahŕňať zisky zo scudzenia podielov - iných než akcií kótovaných na uznanej burze cenných papierov - v spoločnosti alebo účasti na osobnej obchodnej spoločnosti (partnership), ktorých viac než 50 % majetku pozostáva, priamo alebo nepriamo, z nehnuteľného majetku umiestneného v tomto druhom zmluvnom štáte, alebo z akýchkoľvek iných práv patriacich k takému nehnuteľnému majetku.

3. Zisky zo scudzenia hnuteľného majetku, ktorý je časťou prevádzkového majetku stálej prevádzkarne, ktorú má podnik jedného zmluvného štátu v druhom zmluvnom štáte, alebo hnuteľného majetku, ktorý patrí k stálej základni, ktorú má rezident jedného zmluvného štátu v druhom zmluvnom štáte na výkon nezávislých osobných činností, vrátane ziskov dosiahnutých zo scudzenia tejto stálej prevádzkarne (samej alebo spolu s celým podnikom) alebo tejto stálej základne sa môžu zdaniť v tomto druhom štáte.

4. Zisky zo scudzenia lodí, lietadiel alebo cestných vozidiel prevádzkovaných v medzinárodnej doprave alebo hnuteľného majetku, ktorý slúži prevádzke týchto lodí, lietadiel alebo cestných vozidiel, podliehajú zdaneniu len v tom zmluvnom štáte, v ktorom sa nachádza miesto skutočného vedenia podniku.

5. Zisky zo scudzenia majetku, iného než je uvedený v odsekoch 1, 2, 3 a 4, podliehajú zdaneniu len v tom zmluvnom štáte, ktorého je scudziteľ rezidentom.

Článok 14
Nezávislé osobné činnosti

1. Príjmy, ktoré poberá rezident jedného zmluvného štátu z odborných činností alebo z iných činností nezávislého charakteru, podliehajú zdaneniu len v tomto štáte, ak rezident nemá obvykle k dispozícii v druhom zmluvnom štáte stálu základňu na výkon svojich činností. Ak má

k dispozícii takúto stálu základňu, príjmy sa môžu zdaniť v tomto druhom štáte, ale iba v rozsahu, v akom ich možno pripočítať tejto stálej základni.

2. Výraz „odborné činnosti“ zahŕňa najmä nezávislé vedecké, literárne, umelecké, výchovné alebo vzdelávacie činnosti, ako aj nezávislé činnosti lekárov, právnikov, inžinierov, architektov, zubných lekárov a účtovných znalcov.

Článok 15

Závislá činnosť

1. Platy, mzdy a iné podobné odmeny, ktoré rezident jedného zmluvného štátu poberá z dôvodu zamestnania, podliehajú zdaneniu, s výnimkou ustanovení článkov 16, 18, 19 a 20, len v tomto štáte, ak sa zamestnanie nevykonáva v druhom zmluvnom štáte. Ak sa tam zamestnanie vykonáva, môžu sa také odmeny zaň prijaté zdaniť v tomto druhom štáte.
2. Odmeny, ktoré rezident jedného zmluvného štátu poberá z dôvodu zamestnania vykonávaného v druhom zmluvnom štáte, podliehajú zdaneniu bez ohľadu na ustanovenia odseku 1 len v skôr uvedenom štáte, ak
   a) sa príjemca zdržiava v druhom štáte počas jedného obdobia alebo viacerých období, ktoré nepresiahnu v úhrne 183 dní v akomkoľvek dvanásťmesačnom období, ktoré sa začína alebo končí v príslušnom daňovom roku, a
   b) odmeny sú vyplácané zamestnávateľom alebo v mene zamestnávateľa, ktorý nie je rezidentom druhého štátu, a
   c) odmeny nejdú na ťarchu stálej prevádzkarne alebo stálej základne, ktorú má zamestnávateľ v druhom štáte.
3. Bez ohľadu na predchádzajúce ustanovenia tohto článku odmeny poberané z dôvodu zamestnania vykonávaného na palube lode alebo lietadla prevádzkovaného v medzinárodnej doprave sa môžu zdaniť v tom zmluvnom štáte, v ktorom sa nachádza miesto skutočného vedenia podniku.

Článok 16

Tantiémy

Tantiémy a iné podobné platby, ktoré rezident jedného zmluvného štátu poberá ako člen štatutárneho orgánu spoločnosti alebo akéhokoľvek iného podobného orgánu spoločnosti, ktorá je rezidentom druhého zmluvného štátu, sa môžu zdaniť v tomto druhom štáte.

Článok 17

Umelci a športovci

1. Príjmy, ktoré poberá rezident jedného zmluvného štátu ako na verejnosti vystupujúci umelec, a to ako divadelný, filmový, rozhlasový alebo televízny umelec, alebo ako hudobník, alebo ako športovec z takýchto osobne vykonávaných činností v druhom zmluvnom štáte, sa môžu bez ohľadu na ustanovenia článkov 14 a 15 zdaniť v tomto druhom štáte.
2. Ak príjmy z činností osobne vykonávaných umelcom alebo športovcom neplynú tomuto umelcovi alebo športovcovi priamo jemu samému, ale inej osobe, tieto príjmy sa môžu zdaniť bez ohľadu na ustanovenia článkov 7, 14 a 15 v tom zmluvnom štáte, v ktorom umelec alebo športovec vykonáva svoju činnosť.
3. Ustanovenia odsekov 1 a 2 sa neuplatnia na príjmy poberané z činností vykonávaných umelcom alebo športovcom v jednom zmluvnom štáte, ak sa návšteva tohto štátu úplne alebo z podstatnej časti uhrádza z verejných fondov jedného alebo oboch zmluvných štátov alebo miestnych orgánov týchto štátov. V takom prípade príjmy podliehajú zdaneniu len v tom zmluvnom štáte, ktorého je umelec alebo športovec rezidentom.

Článok 18
Dôchodky

Dôchodky a iné podobné odmeny vyplácané z dôvodu predchádzajúceho zamestnania rezidentovi niektorého zmluvného štátu podliehajú zdaneniu, s výnimkou ustanovení článku 19 ods. 2, len v tomto štáte.

Článok 19
Štátna služba

1.

a) Platy, mzdy a iné podobné odmeny, iné ako dôchodky, vyplácané jedným zmluvným štátom alebo jeho nižším správnym útvarom, alebo miestnym orgánom tohto štátu fyzickej osobe za služby poskytované tomuto štátu alebo jeho nižšiemu správnemu útvaru, alebo miestnemu orgánu podliehajú zdaneniu len v tomto štáte.

b) Takéto platy, mzdy a iné podobné odmeny však podliehajú zdaneniu len v druhom zmluvnom štáte, ak sú tieto služby poskytované v tomto štáte a fyzická osoba, ktorá je rezidentom tohto štátu,

(i) je štátnym príslušníkom tohto štátu, alebo

(ii) sa nestala rezidentom tohto štátu len z dôvodu poskytovania týchto služieb.

2.

a) Akýkoľvek dôchodok vyplácaný priamo alebo z fondov, ktoré vytvoril jeden zmluvný štát alebo jeho nižší správny útvar, alebo miestny orgán tohto štátu, fyzickej osobe za služby poskytované tomuto štátu alebo správnemu útvaru, alebo miestnemu orgánu podlieha zdaneniu len v tomto štáte.

b) Takýto dôchodok však podlieha zdaneniu len v druhom zmluvnom štáte, ak fyzická osoba je rezidentom a štátnym príslušníkom tohto štátu.

3. Ustanovenia článkov 15, 16, 17 a 18 sa uplatnia na platy, mzdy a iné podobné odmeny a na dôchodky za služby poskytované v súvislosti s podnikateľskou činnosťou vykonávanou niektorým zmluvným štátom alebo jeho nižším správnym útvarom, alebo miestnym orgánom tohto štátu.

Článok 20
Profesori, učitelia a výskumní pracovníci

1. Rezident jedného zmluvného štátu, ktorý na pozvanie univerzity, vysokej školy, vedeckej inštitúcie alebo iného podobného zariadenia umiestneného v druhom zmluvnom štáte je dočasne prítomný v druhom zmluvnom štáte len na účely výučby alebo výskumu, alebo oboch na univerzite, vysokej škole, vedeckej inštitúcii alebo inom podobnom zariadení, bude počas obdobia nepresahujúceho dva roky od dátumu jeho prvého príchodu na tento účel do druhého zmluvného štátu oslobodený druhým zmluvným štátom od zdanenia platieb obdržaných za takú výučbu alebo výskum za predpokladu, že také platby majú zdroj mimo tohto druhého zmluvného štátu.
2. Predchádzajúce ustanovenia tohto článku sa neuplatnia na platby, ktoré profesor, učiteľ alebo výskumný pracovník obdrží za uskutočnenie výskumu, ak je taký výskum vykonaný predovšetkým na osobný prospech určitej osoby alebo osôb.

Článok 21
Študenti

Platby, ktoré študent alebo žiak učilišťa, ktorý je alebo bol bezprostredne pred svojím príchodom do jedného zmluvného štátu rezidentom druhého zmluvného štátu a ktorý sa zdržiava v skôr uvedenom štáte iba s cieľom štúdia alebo výcviku, dostáva na účely svojho pobytu, štúdia alebo výcviku, sa nezdania v tomto štáte za predpokladu, že také platby majú zdroj mimo tohto štátu.

Článok 22

Iné príjmy

1. Položky príjmov rezidenta jedného zmluvného štátu, bez ohľadu na ich zdroj, ktoré sa neuvádzajú v predchádzajúcich článkoch tejto zmluvy, podliehajú zdaneniu iba v tomto štáte.
2. Bez ohľadu na ustanovenia odseku 1, ak rezident jedného zmluvného štátu poberá príjmy zo zdrojov v druhom zmluvnom štáte vo forme lotérií a hier akéhokoľvek druhu alebo hazardných hier, alebo stávok akéhokoľvek charakteru, potom sa také príjmy môžu zdaniť v tomto druhom štáte.
3. Ustanovenia odseku 1 sa neuplatnia na príjmy iné než príjmy z nehnuteľného majetku, ktorý je definovaný v článku 6 ods. 2, ak príjemca takých príjmov, ktorý je rezidentom jedného zmluvného štátu, vykonáva svoju činnosť v druhom zmluvnom štáte prostredníctvom stálej prevádzkarne, ktorá sa tam nachádza, alebo vykonáva v tomto druhom štáte nezávislé osobné činnosti zo stálej základne, ktorá sa tam nachádza, a ak sa právo alebo majetok, za ktoré sa príjmy platia, skutočne viaže na túto stálu prevádzkareň alebo stálu základňu. V takom prípade sa podľa okolností uplatnia ustanovenia článku 7 alebo článku 14.

Článok 23

Majetok

1. Nehnuteľný majetok uvedený v článku 6, ktorý vlastní rezident jedného zmluvného štátu a ktorý je umiestnený v druhom zmluvnom štáte, sa môže zdaniť v tomto druhom štáte.
2. Hnuteľný majetok, ktorý je časťou prevádzkového majetku stálej prevádzkarne, ktorú má podnik jedného zmluvného štátu v druhom zmluvnom štáte, alebo hnuteľný majetok, ktorý patrí k stálej základni, ktorú má rezident jedného zmluvného štátu v druhom zmluvnom štáte na účel výkonu nezávislých osobných činností, sa môže zdaniť v tomto druhom štáte.
3. Lode, lietadlá alebo cestné vozidlá prevádzkované v medzinárodnej doprave alebo hnuteľný majetok slúžiaci prevádzkovaniu takých lodí, lietadiel alebo cestných vozidiel podlieha zdaneniu len v tom zmluvnom štáte, v ktorom sa nachádza miesto skutočného vedenia podniku.
4. Všetky ostatné časti majetku rezidenta zmluvného štátu podliehajú zdaneniu len v tomto štáte.

Článok 24

Vylúčenie dvojitého zdanenia

1. Ak rezident jedného zmluvného štátu poberá príjmy alebo vlastní majetok, ktorý môže byť v súlade s ustanoveniami tejto zmluvy zdanený v druhom zmluvnom štáte, skôr uvedený štát povolí

   a) znížiť daň z príjmov tohto rezidenta o sumu rovnajúcu sa dani z príjmov zaplatenej v tomto druhom štáte,

   b) znížiť daň z majetku tohto rezidenta o sumu rovnajúcu sa dani z majetku zaplatenej v tomto druhom štáte.

   Takéto zníženie však v žiadnom prípade nepresiahne tú časť dane z príjmov alebo dane z majetku vypočítanej pred jej znížením, ktorá pomerne pripadá, podľa okolností, na príjmy alebo majetok, ktoré sa môžu zdaniť v tomto druhom štáte.
2. Ak v súlade s akýmkoľvek ustanovením tejto zmluvy príjmy, ktoré poberá, alebo majetok, ktorý vlastní rezident jedného zmluvného štátu, sú vyňaté zo zdanenia v tomto štáte, tento štát napriek tomu môže pri vypočítaní sumy dane z ostatných príjmov alebo majetku takéhoto rezidenta vziať do úvahy tieto vyňaté príjmy alebo majetok.

Článok 25

Zásada rovnakého zaobchádzania

1. Štátni príslušníci jedného zmluvného štátu nepodliehajú v druhom zmluvnom štáte žiadnemu zdaneniu alebo povinnostiam s ním spojeným, ktoré sú iné alebo ťaživejšie ako zdanenie a s ním spojené povinnosti, ktorým podliehajú alebo môžu podliehať štátni príslušníci tohto druhého štátu, ktorí sú v rovnakej situácii najmä vo vzťahu k trvalému pobytu. Toto

ustanovenie sa bez ohľadu na ustanovenia článku 1 bude uplatňovať aj na osoby, ktoré nie sú rezidentmi jedného alebo oboch zmluvných štátov.

2. Zdanenie stálej prevádzkarne, ktorú má podnik jedného zmluvného štátu v druhom zmluvnom štáte, nebude v tomto druhom štáte nepriaznivejšie ako zdanenie podnikov tohto druhého štátu vykonávajúcich rovnaké činnosti. Toto ustanovenie sa nebude vykladať ako záväzok jedného zmluvného štátu, aby priznal rezidentom druhého zmluvného štátu akékoľvek osobné úľavy, zľavy a zníženia daní z dôvodu osobného stavu alebo rodinných záväzkov, ktoré priznáva svojim vlastným rezidentom.
3. Ak sa neuplatnia ustanovenia článku 9 ods. 1, článku 11 ods. 6 alebo článku 12 ods. 6, sú úroky, licenčné poplatky a iné výdavky platené podnikom jedného zmluvného štátu rezidentovi druhého zmluvného štátu na účely stanovenia zdaniteľných ziskov tohto podniku odpočítateľné za rovnakých podmienok, ako keby boli platené rezidentovi skôr uvedeného štátu. Podobne budú na účely stanovenia zdaniteľného majetku takého podniku všetky dlhy podniku jedného zmluvného štátu voči rezidentovi druhého zmluvného štátu odpočítateľné za rovnakých podmienok, ako keby boli dohodnuté voči rezidentovi skôr uvedeného štátu.
4. Podniky jedného zmluvného štátu, ktorých majetok úplne alebo čiastočne, priamo alebo nepriamo vlastní alebo kontroluje rezident alebo rezidenti druhého zmluvného štátu, nepodliehajú v skôr uvedenom štáte žiadnemu zdaneniu ani povinnostiam s ním spojeným, ktoré sú iné alebo ťaživejšie ako zdanenie a s ním spojené povinnosti, ktorým podliehajú alebo môžu podliehať iné podobné podniky skôr uvedeného štátu.
5. Ustanovenia tohto článku sa bez ohľadu na ustanovenia článku 2 uplatnia na dane akéhokoľvek druhu a charakteru.

Článok 26

Riešenie sporných prípadov dohodou

1. Ak sa osoba domnieva, že opatrenia jedného alebo oboch zmluvných štátov vedú alebo budú viesť v jej prípade k zdaneniu, ktoré nie je v súlade s ustanoveniami tejto zmluvy, môže nezávisle od opravných prostriedkov, ktoré poskytujú vnútroštátne právne predpisy týchto štátov, predložiť svoj prípad príslušnému orgánu zmluvného štátu, ktorého je rezidentom, alebo ak sa na prípad vzťahuje článok 25 ods. 1, príslušnému orgánu zmluvného štátu, ktorého je štátnym príslušníkom. Prípad musí byť predložený do troch rokov od prvého oznámenia o opatrení smerujúcom k zdaneniu, ktoré nie je v súlade s ustanoveniami tejto zmluvy.
2. Ak príslušný orgán považuje námietku za oprávnenú a ak sám nie je schopný nájsť uspokojivé riešenie, bude sa usilovať, aby prípad vyriešil vzájomnou dohodou s príslušným orgánom druhého zmluvného štátu tak, aby sa vylúčilo zdanenie, ktoré nie je v súlade s touto zmluvou. Dosiahnutá dohoda sa uplatní bez ohľadu na časové lehoty vo vnútroštátnych právnych predpisoch zmluvných štátov.
3. Príslušné orgány zmluvných štátov sa vynasnažia vyriešiť vzájomnou dohodou akékoľvek ťažkosti alebo pochybnosti, ktoré môžu vzniknúť pri výklade alebo uplatňovaní tejto zmluvy. Môžu sa aj vzájomne poradiť, aby sa vylúčilo dvojité zdanenie v prípadoch, ktoré nie sú v tejto zmluve upravené.
4. Príslušné orgány zmluvných štátov môžu vzájomne komunikovať priamo, ako aj prostredníctvom spoločnej komisie zloženej z príslušných orgánov alebo z ich zástupcov s cieľom dosiahnuť dohodu v zmysle predchádzajúcich odsekov.

Článok 27

Výmena informácií

1. Príslušné orgány zmluvných štátov si budú vymieňať informácie potrebné na vykonávanie ustanovení tejto zmluvy alebo vnútroštátnych právnych predpisov zmluvných štátov vzťahujúcich sa na dane, ktoré sú predmetom tejto zmluvy, ak zdanenie, ktoré upravujú, nie je v rozpore s touto zmluvou. Výmena informácií nie je obmedzená článkom 1. Všetky informácie, ktoré zmluvný štát prijal, sa uchovávajú v tajnosti rovnakým spôsobom ako informácie získané podľa vnútroštátnych právnych predpisov tohto štátu a oznámia sa len osobám alebo orgánom (vrátane súdov a správnych orgánov), ktoré sa zaoberajú vymeriavaním alebo vyberaním daní, vymáhaním alebo trestným stíhaním súvisiacim s týmito daňami alebo rozhodovaním o

opravných prostriedkoch týkajúcich sa daní uvedených v tejto zmluve. Tieto osoby alebo orgány použijú takéto informácie len na uvedené účely. Tieto informácie môžu oznámiť pri verejných súdnych konaniach alebo v súdnych rozhodnutiach.

2. Ustanovenia odseku 1 sa nebudú v žiadnom prípade vykladať tak, že niektorému zmluvnému štátu ukladajú povinnosť

   a) vykonať administratívne opatrenia, ktoré by porušovali právne predpisy a správnu prax tohto alebo druhého zmluvného štátu,

   b) poskytnúť informácie, ktoré by nebolo možné získať na základe právnych predpisov alebo v riadnom správnom konaní tohto alebo druhého zmluvného štátu,

   c) poskytnúť informácie, ktoré by odhalili akékoľvek obchodné, hospodárske, priemyselné, komerčné alebo profesionálne tajomstvo alebo obchodný postup, alebo informácie, ktorých poskytnutie by bolo v rozpore s verejným poriadkom.

Článok 28

Členovia diplomatických misií a konzulárnych úradov

Žiadne ustanovenia tejto zmluvy sa nedotýkajú daňových výsad, ktoré prislúchajú členom diplomatických misií alebo konzulárnych úradov podľa všeobecných pravidiel medzinárodného práva alebo na základe ustanovení osobitných dohôd.

Článok 29

Nadobudnutie platnosti

1. Táto zmluva podlieha ratifikácii a ratifikačné listiny sa vymenia čo najskôr.

2. Zmluva nadobudne platnosť 60 dní po výmene ratifikačných listín a jej ustanovenia sa budú vykonávať v oboch zmluvných štátoch

   a) v prípade daní vyberaných zrážkou pri zdroji na príjmy platené alebo pripísané 1. januára alebo neskôr v kalendárnom roku nasledujúcom po roku, v ktorom zmluva nadobudne platnosť,

   b) v prípade ostatných daní z príjmov a daní z majetku na príjmy alebo majetok v každom daňovom roku začínajúcom sa 1. januára alebo neskôr v kalendárnom roku nasledujúcom po roku, v ktorom zmluva nadobudne platnosť.

3. Dňom nadobudnutia platnosti tejto zmluvy sa skončí medzi Slovenskou republikou a Slovinskou republikou platnosť Zmluvy medzi Československou socialistickou republikou a Socialistickou federatívnou republikou Juhosláviou o zamedzení dvojitého zdanenia v odbore daní z príjmu a z majetku podpísanej v Prahe 2. novembra 1981 a jej ustanovenia sa prestanú vykonávať od dátumu, keď sa začne vykonávať táto zmluva v súlade s ustanoveniami odseku 2.

Článok 30

Výpoveď

Táto zmluva zostane v platnosti, ak ju niektorý zmluvný štát nevypovie. Každý zmluvný štát môže zmluvu vypovedať diplomatickou cestou písomným oznámením o výpovedi najmenej šesť mesiacov pred koncom každého kalendárneho roka nasledujúceho po uplynutí piatich rokov od dátumu nadobudnutia platnosti tejto zmluvy. V takom prípade sa táto zmluva prestane uplatňovať

a) v prípade daní vyberaných zrážkou pri zdroji na príjmy platené alebo pripísané 1. januára alebo neskôr v kalendárnom roku nasledujúcom po roku, v ktorom je dané oznámenie o výpovedi,

b) v prípade ostatných daní z príjmov a daní z majetku na príjmy alebo majetok v každom daňovom roku začínajúcom sa 1. januára alebo neskôr v kalendárnom roku nasledujúcom po roku, v ktorom je dané oznámenie o výpovedi.

Na dôkaz toho podpísaní, na to riadne splnomocnení, podpísali túto zmluvu.

Dané v Bratislave 14. mája 2003 v dvoch pôvodných vyhotoveniach, každé v slovenskom, slovinskom a anglickom jazyku, pričom všetky znenia majú rovnakú platnosť. V prípade rozdielnosti výkladu textov bude rozhodujúci anglický text.

Za Slovenskú republiku:

Eduard Kukan v. r.

Za Slovinskú republiku:

Dimitrij Rupel v. r.

PROTOKOL

Pri podpise Zmluvy medzi Slovenskou republikou a Slovinskou republikou o zamedzení dvojitého zdanenia a zabránení daňovému úniku v odbore daní z príjmov a z majetku sa oba zmluvné štáty dohodli, že nasledujúce ustanovenia tvoria neoddeliteľnú súčasť zmluvy.

V článku 13 ods. 2 tejto zmluvy výraz „uznaná burza cenných papierov“ označuje

a) v prípade Slovenska slovenskú burzu cenných papierov (Burza cenných papierov v Bratislave, a. s.),

b) v prípade Slovinska ljubljanskú burzu cenných papierov (Ljubljanska borza, d. d.), a

c) všetky ostatné burzy cenných papierov, na ktorých sa dohodnú príslušné orgány zmluvných štátov.

Na dôkaz toho podpísaní, na to riadne splnomocnení, podpísali túto zmluvu.

Dané v Bratislave 14. mája 2003 v dvoch pôvodných vyhotoveniach, každé v slovenskom, slovinskom a anglickom jazyku, pričom všetky znenia majú rovnakú platnosť. V prípade rozdielnosti výkladu textov bude rozhodujúci anglický text.

Za Slovenskú republiku:

Eduard Kukan v. r.

Za Slovinskú republiku:

Dimitrij Rupel v. r.

Vydavateľ Zbierky zákonov Slovenskej republiky a prevádzkovateľ právneho a informačného portálu Slov-Lex dostupného na webovom sídle www.slov-lex.sk je Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, tel.: 02 571 01 000, e-mail: helpdesk@slov-lex.sk.